

**Administratieve Commissie ter regeling van de
arbeidsrelatie (CAR) – Nederlandstalige kamer**
Administratief Centrum Kruidtuin - Finance Tower
Kruidtuinlaan 50 bus 135, 1000 Brussel

Dossier nr: 223/NL/2021/ X
Verzoekende partij: Dhr. X

Aanvraag tot kwalificatie van de arbeidsrelatie

De artikelen 329 en 338, § 1 van de programmawet (I) van 27 december 2006 bepalen dat de kamers van de Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie tot taak hebben beslissingen te nemen betreffende de kwalificatie van een bepaalde arbeidsrelatie.

Het koninklijk besluit van 11 februari 2013 regelt de samenstelling en werking van de kamers van de Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie.

De heer X diende op 29 juni 2021 eenzijdig een aanvraag tot kwalificatie van de arbeidsrelatie in.

De aanvraag bevatte de volgende stukken:

- Een ondertekend aanvraagformulier
- Declaration by individuals according to § 2 Sec. 2 of the ordinance on DTC relief regulation
- Agreement under article 21 (2) der VO (EG) Nr. 987/2009
- Freelance contract for part-time lecturers according to Section 7 FHStG
- Invoice for services No. 1

Op 28 september 2021 verzocht de Administratieve Commissie de heer X om bijkomende inlichtingen. Hij bezorgde deze op 29 september 2021.

Deze inlichtingen bevatten volgende stukken:

- Brief antwoord aan Commissie dd 29 september 2021
- Brief RSZ- dd 19 april 2021
- Formulier RSZ - Grensoverschrijdende tewerkstelling
- Mobility agreement

Beoordeling door de Commissie

1.- De Commissie stelt vast dat de aanvrager zich volgens zijn aanvraagformulier niet bevindt in één van de toestanden vermeld in artikel 338, § 3 van voormelde programmawet.

De Commissie stelt vast dat de aanvrager een vast benoemd lid is van het onderwijspersoneel van Y. Van 29.03.2021 tot 01.04.2021 werkte hij ook tijdelijk als docent voor een

onderwijsinstelling in Oostenrijk. Het ging om een lesopdracht in het kader van een Erasmus Teacher Mobility programma. Omwille van de corona-pandemie en bijhorende restricties gaf de aanvrager 24 online lessen van thuis uit (Kortrijk), terwijl normaal was voorzien dat hij in Oostenrijk les zou gaan geven.

De aanvrager geeft aan dat hij in het kader van deze tewerkstelling met het oog op een vrijstelling van sociale bijdragen in Oostenrijk een document A1 heeft aangevraagd bij de Belgische Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. Bij die aanvraag gaf hij naar eigen zeggen verkeerdelijk aan dat hij zijn lesopdracht in Oostenrijk als werknemer zou uitvoeren. Het gaat volgens de voorliggende overeenkomst met de Oostenrijkse onderwijsinstelling volgens hem wel degelijk om een freelance activiteit.

Op 19 april 2021 deelde de RSZ aan de aanvrager mee dat zij zouden overgaan tot ambtshalve aansluiting van zijn buitenlandse werkgever. De RSZ verwees in zijn beslissing naar artikel 11.3.a van de Europese verordening tot coördinatie van de socialezekerheidsstelsels nr. 883/2004.

Het voornoemde artikel 11.3.a bepaalt dat voor degene die werkzaamheden al dan niet in loondienst verricht in een lidstaat, de wetgeving van die lidstaat van toepassing is. Dit staat bekend als het zogenaamde 'werkland'-beginsel.

In de beslissing werd vermeld dat zowel de werknemer als de werkgever bij de arbeidsrechtbank beroep kunnen aantekenen tegen deze beslissing.

2.- De Commissie wijst er om te beginnen op dat de aanvraag betrekking heeft op een arbeidsrelatie die reeds beëindigd is.

De Commissie werd opgericht teneinde, via een resoluut preventieve aanpak, een betere rechtszekerheid binnen de arbeidsrelaties te verzekeren (*Parl.St* Kamer 2006-07, 51K2773/001, 202 en 207; zie ook Regeerakkoord van juli 2003). De werkgever beoogde met de oprichting van de Commissie een "sociale ruling" mogelijk te maken. De rullingprocedure biedt de partijen bij een arbeidsrelatie de mogelijkheid om bij de aanvang ervan, of minstens tijdens de uitvoering ervan, van de Commissie een beslissing te verkrijgen met betrekking tot de juridische kwalificatie van de arbeidsrelatie. Deze beslissing is onder welbepaalde voorwaarden bindend voor sommige overheidsinstellingen (zie art. 338, § 2 en § 4 van voormelde programmawet).

De Commissie is van oordeel dat zij in het licht van de beoogde preventieve aanpak, niet bevoegd is om zich uit te spreken over een arbeidsrelatie die reeds beëindigd is. In die situatie kan een beslissing van de Commissie immers niet op een preventieve wijze bijdragen aan de rechtszekerheid.

3.- De Commissie merkt voorts op dat de aanvrager met zijn verzoek eigenlijk opkomt tegen een administratieve beslissing van de RSZ, die ertoe zou leiden dat hij of de Oostenrijkse onderwijsinstelling sociale bijdragen moeten betalen in België.

De Commissie geldt met betrekking tot instellingen van sociale zekerheid niet als beroepsinstantie, ook niet indien de beslissing ten dele betrekking heeft op de kwalificatie van de arbeidsrelatie. Betwistingen over de inhoud en draagwijdte van beslissingen van een instelling van sociale zekerheid behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank.

De aanvrager kan aan de RSZ uiteraard ook een herziening van de beslissing vragen, indien hij van oordeel is dat de beslissing is aangetast door een juridische of materiële vergissing (cf. art. 17 Handvest Sociaal Verzekerde). Meer zelfs, een instelling van sociale zekerheid kan in zo'n geval ook uit eigen initiatief overgaan tot herziening van zijn beslissing (cf. art. 17 Handvest Sociaal Verzekerde).

Vanuit een bezorgdheid van behoorlijk bestuur, acht de Commissie het aangewezen het dossier van de aanvrager door te sturen naar de RSZ met het oog op het onderzoeken van een mogelijke herziening van de beslissing van 19 april 2021. Immers, de Commissie moet vaststellen dat:

- de aanvrager een vast benoemd lid is van het onderwijspersoneel van een Belgische onderwijsinstelling en dus sociaal verzekerd is in België;
- hij een tijdelijke opdracht zou uitvoeren in Oostenrijk;
- dat de prestaties omwille van de corona-pandemie uiteindelijk in België werden geleverd, maar dat er minstens op het ogenblik van de feiten een administratieve praktijk bestond om op gebied van internationale sociale zekerheid de impact van de corona-pandemie te "neutraliseren". Deze praktijk hield meer bepaald in dat telewerk-prestaties in eigen land geacht werden te hebben plaatsgevonden in het land waar zij normaliter fysiek hadden moeten worden gepresteerd;
- er wat betreft de aanvrager dus mogelijk sprake is van een situatie van het verrichten van werkzaamheden in twee of meer lidstaten, die geregeld wordt door artikel 13 van de Europese verordening nr. 883/2004.

Beslissing van de Commissie

De **Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie**, bijgestaan door de heer Steven Boelens, secretaris en samengesteld uit:

- De heer Koen Nevens, voorzitter
- Mevrouw Pascale Mylemans, als vertegenwoordiger van de FOD Sociale Zekerheid, Directie-generaal Beleidsondersteuning en -coördinatie, vast lid
- De heer Wim Brouckaert, als vertegenwoordiger van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, vast lid
- De heer Sven Vanhuysse, als vertegenwoordiger van de FOD Sociale Zekerheid, Directie-generaal Zelfstandigen, vast lid
- De heer Erwin Tavernier, als vertegenwoordiger van het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, vast lid

beslist, na deelname aan de elektronische zitting van de meerderheid van de leden of de vertegenwoordigde leden van de kamer,

bij meerderheid van stemmen,

dat de aanvraag van de heer X niet ontvankelijk is omdat zij betrekking heeft op een beëindigde arbeidsrelatie.

om het dossier van de heer X te verzenden naar de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid.

Aldus uitgesproken ter elektronische zitting van 14 oktober 2021.

De voorzitter,
Koen Nevens

Artikel 338, § 4 van de programmawet (I) van 27 december 2006 stelt: "Deze beslissing is bindend voor de instellingen die in de administratieve commissie vertegenwoordigd zijn evenals voor de sociaalverzekeringsfondsen bedoeld in artikel 20 van het koninklijk besluit nr38, behalve 1° wanneer de voorwaarden betreffende de uitvoering van de arbeidsrelatie en waarop de beslissing werd gegrond, gewijzigd worden. In dit geval heeft de intrekking van de beslissing uitwerking vanaf de dag van de wijziging van deze voorwaarden;

2° wanneer blijkt dat de elementen betreffende de kwalificatie van de arbeidsrelatie die door de partijen werden verschaft op een onvolledige of onjuiste wijze werden verschaft. In dat geval wordt de beslissing geacht nooit te hebben bestaan.

De instellingen van sociale zekerheid blijven er dus toe gemachtigd over te gaan tot een controle van het behoud van de elementen die de beslissing van de administratieve kamer hebben gegrond".

In de gevallen voorzien bij artikel 338, § 2, tweede en derde lid, zijnde de beslissingen genomen op initiatief van een enkele partij van de arbeidsrelatie, worden deze beslissingen van kracht voor een periode van drie jaar.

Er kan door de partijen binnen de maand die volgt op de kennisgeving van de beslissing bij aangetekend schrijven, bij de arbeidsrechtbank van de plaats van de aanvrager(s) beroep worden aangetekend door het uitbrengen van een dagvaarding of door het neerleggen ter griffie van een tegensprekelijk verzoekschrift (art. 704, § 1 Ger. W.) lastens de Belgische Staat (FOD Sociale Zekerheid). Het voorwerp van het beroep moet daarbij worden vermeld.